

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680122991040/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

havde en Fornemmelse, som burde han trygle om Tilladelse, før han blot tænkte paa hende.

Elske dem, før det igennem ham, at Johansen havde sagt; elske dem maatte man.

Det var kun Emma, han elskede. Ikke dem, han havde mødt i Aften. Kun Emma.

Langsomt rejste hans Tanker sig, og hans Ryg blev ret igen, mens han tænkte paa Emma, gik og tænkte paa Emma. Og han glemte, hvor han havde været i Aften, glemte alt andet end, at Emma var den iblandt dem, han elskede.

Hjemme laa der Brev fra Aage, som han ikke havde set siden Sommerferien og ikke underrettet om sin Forlovelse.

Kære Jørgen! stod der. Ja det er saa vist fra din gamle Ven og Skolekammerat, du faar Brev i Dag, og du kan takke det, at jeg er syg og ej mægter at forlade min Seng, at Postbudet maa besøge mit Ærinde. Sagen er, at jeg gjerne ønskede, du skulde besøge mig en Gang endnu. Nu ved jeg, hvad jeg fejler. Jeg har Ftisis og kan ikke komme mig, skønt jeg maaske kan leve nogle faa Aar, men vor Herre Jesu, som har Naade og Magt til at gøre Syndere hellige og salige, har vakt mig af min kødelige Sikkerheds Søvn, saa jeg er bleven en Jesu Discipel og et troende Menneske. Hver Dag lever jeg af min Frelzers Naade og Kærlighed, vel ikke altid lige glad og lige varm til at vidne om ham; tit kan Troen og Kærligheden blive lille og Bønnen mat og svag; men Freden, den dybe, dejlige Fred, som kun de kender, der er forsonede med Gud ved Troen paa hans Søn — den Fred forlader mig kun, naar jeg synder, og kommer saa igen, naar Herren ser, at jeg af Hjærtet angrer min Synd. Jeg haaber, kære Jørgen, at du optager disse Linjer i Kærlighed. Daglig beder jeg til Jesu, at han vil sende dig Helligaandens Naadegave, dig og din Brud, for du er jo nu forlovet, hører jeg.